

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201721
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918201721.5

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok Okresný súd Ružomberok v spore žalobcov: 1./ Budavári Kapu Kft. so sídlom: Kapisztrán tér 1., 1014 Budapešť, Maďarsko, Reg.: 01-09-952764, 2./ Budapest Főváros XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat so sídlom H-1126, Budapest, Böszörményi út 23-25, Maďarsko, Reg.č.: 735759, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, 3./ XIII. Kerületi Közzszolgáltató Zrt. so sídlom Béke ú. 65, 1131 Budapešť, Maďarsko, Reg.č.: 01-10-042850, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, Reg.: Landshut HRB 8413, so sídlom Schellenbruckplatz 49 D-84307, Eggenfelden, konajúci prostredníctvom Lobmayer Laszló, konateľ (Ungarische Autobahn Inkasso GmbH), 4./ Belváros-Lipótváros Közterület-felügyelet so sídlom 1054 Budapešť, Bajcsi-Zsilinszky út 34., Maďarsko, ID č.: 15767123-2-41, 5./ FEV IX. Zrt. so sídlom 1093 Budapest, Csarnok tér 3-4. fszt. 2., Maďarsko, Reg.č.: 01-10-041862 v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, 6./ SZOVA Nonprofit Zrt., so sídlom: 9700 Szombathely, Welther Károly utca 4, Maďarsko, Reg. č.: 18-10-100680, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, žalobcovia 1./ až 6./ právne zastúpení: PETKOV & Co s. r. o. advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, Mgr. Ivan Petkov, konateľ a advokát, proti žalovaným: 1./ až 233: Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, o nejasnom podaní žalobcov, takto

rozhodol:

Súd podanie žalobcov doručené Okresnému súdu Ružomberok dňa 19.09.2018 odmieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.09.2018 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali, aby súd zaviazal každého zo žalovaných, označených ako „Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby“, jednotlivo na povinnosť zaplatiť žalobcom 1./ až 6./ sumu vo výške 18.040 HUF v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom nezaplatenia parkovného na parkoviskách v správe jednotlivých žalobcov v Maďarskej republike zo strany žalovaných, ktorí sú držitelia motorových vozidiel so slovenským evidenčným číslom vozidla.

2. Nakoľko predmetná žaloba neobsahovala náležitosti riadnej žaloby a to v označení žalovaných, žalobcovia boli vyzvaní na odstránenie väd podania uznesením č.k. 10C/24/2018-117 zo dňa 09.11.2018, vady podania v stanovenej lehote neodstránili a preto súd podanie uznesením zo dňa 01.02.2019 odmietol. Na základe odvolania žalobcov, Krajský súd v Žiline svojim uznesením č.k. 6Co/81/2019-173 zo dňa 29.03.2019 zrušil uznesenie okresného súdu č.k. 10C/24/2018-120 zo dňa 01.02.2019, ktorým odmietol podanie žalobcov zo dňa 19.09.2018 podľa § 129 ods.1,2 a § 133 ods.1,2 CSP a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019 vyslovil, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi, pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Ak podanie žalobcu nemá náležitosti žaloby týkajúce sa označenia žalobcu podľa § 133 až 135 CSP a napriek výzve súdu tieto vady žalobca neodstráni, jeho podanie má byť odmietnuté (§ 129 ods.

3 CSP). Najvyšší soud v uvedenom uznesení bode 20 aj podrobne vysvetlil, z akého dôvodu nemožno vychádzať pri posudzovaní veci z nálezů Ústavného soudu České republiky sp.zn. III.ÚS 1424/07.

4.Na základe vysloveného právneho názoru Najvyššieho soudu Slovenskej republiky, soud opětovne uznesením č.k. 10C/24/2018-182 zo dňa 22.05.2019 vyzval žalobcov, aby v lehote 15 dní od doručenia o uznesenia, svoje podanie doručené Okresnému soudu Ružomberok dňa 19.09.2018, opravili tak, že riadne označia žalovaných, a to fyzické osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a právnické osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené, inak ich podanie soud odmietne.

5.Na uznesenie o vadách podania reagovali žalobcovia podaním doručeným ich právnym zástupcom dňa 06.06.2019. V uvedenom podaní právní zástupca žalobcov poukázal nato, že soud prvej instancie je viazaný právnym názorom odvolacieho soudu a rozhodnutie Najvyššieho soudu je závazné len inter partes pre celkom odlišné strany v inej veci. Ďalej sa právní zástupca žalobcov pustil do rozsiahleho právneho zdôvodnenia nesprávnosti rozhodnutia Najvyššieho soudu, venujúc sa princípu rovnosti účastníkov v konaní, formálnych náležitostí označenia žalovaných či princípu Vigilantibus iura scripta sunt. Uviedol, že názor prezentovaný NS SR je zatiaľ jediný a ojedinelý. Obdobné prípady riešili už viaceré Krajské soudy, kde ako príklad uviedol rozhodnutie Krajského soudu v Košiciach sp.zn. 9Co/411/2017 zo dňa 27.07.2018. Právní zástupca tiež opakovane poukazoval na nález Ústavného soudu ČR, sp.zn. III ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009. Právní zástupca žalobcov následne svoje podania doplnil o ďalšiu právní argumentáciu poukazujúcu najmä na rozhodovacia činnosť Krajského soudu v Košiciach, ktorá potvrdzuje jeho právne závěry.

Podľa § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, soud vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

Podľa § 129 ods. 2 CSP v uznesení podľa odseku 1 soud uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

Podľa § 129 ods. 3 CSP ak sa v lehote určenej soudom podanie nedoplní alebo neopraví, soud podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 133 ods. 1, 2 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnícka osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

6.Vzhľadom k tomu, že žalobcovia podanie (žalobu) nedoplnili tak, ako boli vyzvaní v uznesení č.k. 10C/24/2018-182 zo dňa 22.05.2019, bolo potrebné ho odmietnuť.

7.Ústavný soud vo svojej judikatúre (napr. II ÚS 192/06, IIIÚS 179/2013, III ÚS 40/2017) konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované, pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Ďalej podľa názoru ústavného soudu za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť.

8. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je sudca nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom. Naopak, podľa názoru ústavného súdu ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019 vyslovil, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Uvedené rozhodnutie súd musel zohľadniť, inak by nekonal v súlade s vyššie uvedeným ústavným princípom právnej istoty. Právny systém Slovenskej republiky síce nie je založený na precedense, avšak o relevancii judikatúry poukazujúc na konštantnú judikatúru najvyšších súdnych inštancií, nemôže byť pochyb. Možno tiež konštatovať, že spolu s prijatím nových civilných kódexov, došlo ešte väčšmi k posilneniu dôležitosti miesta judikatúry v našom právnom poriadku, a to s poukazom na § 220 ods. 3 CSP, § 234 ods. 2 CSP v zmysle ktorého, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Žilina 11Co/92/2019).

10. Súd prvej inštancie nemohol vec právne posúdiť úplne opačne, ako Najvyšší súd. Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Podobne aj EŠLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozdielne rozhodnutia.

11. V prípade, ak by súd rozhodol o merite veci rozsudkom, musel by sa v odôvodnení zaoberať vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu, pričom by musel dôkladne odôvodniť, prečo ho neaplikoval, keďže sa jedná nieto o obdobný, ale de facto identický prípad. Súd sa však s uvedeným rozhodnutím v plnej miere stotožňuje a v celom rozsahu naň odkazuje.

12. Pokiaľ žalobcovia argumentujú viazanosťou súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu, v tejto časti argumentácie sa súd prvej inštancie s názorom žalobcov v plnej miere stotožnil. Súd prvej inštancie nepochybne je viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, čo vyplýva z doslovného znenia ust. § 391 ods. 2 CSP. Zverejnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019 však nasledovalo až po vydaní rozhodnutia krajského súdu v tejto veci a preto súd vo veci musel postupovať podľa čl. 2 ods. 2 základných princípov sporového konania a rešpektovať rozhodnutie najvyšších súdnych autorít.

13. Pokiaľ žalobcovia ďalej poukazujú na judikatúru najmä Krajského súdu v Košiciach a opakovane zdôrazňujú rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III.ÚS 1424/07, k uvedenému súd len na margo uvádza, že všetky rozhodnutia boli vydané pred rozhodnutím Najvyššieho súdu, jedná sa o rozhodnutie nižšej súdnej inštancie a čo sa týka rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, sám Najvyšší súd v bode 20. rozhodnutia uvádza, prečo ho nemožno na daný prípad aplikovať.

14. V súhrne uvedeného súd dospel k jednoznačnému záveru, že označenie žalovaných ako „držiteľia motorových vozidiel“, neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 až 135 CSP tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát, preto žalobcami uvedené identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 a § 134 CSP. Vzhľadom na to súd podanie žalobcov odmietol, keďže ho po predchádzajúcej výzve nedoplnili ani neopravili.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok) písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu, a v prípade, ak sa jedná o podanie urobené v prebiehajúcom konaní tak aj spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.